

ת"פ 50335/11/21 - מדינת ישראל נגד חאלד אלפודה

בית משפט השלום נתניה
ת"פ 21-11-50335 מדינת ישראל נ' אלפודה(עצייר)

לפני: כבוד השופט גיא אבןן

המואשימה:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ז

הנאשם:

חאלד אלפודה

בשם המואשימה:

עו"ד שחר יורי

בשם הנאשם:

עו"ד פאדי חמדן

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בכתב אישום מתוקן בסדרת עבירות רכוש שבוצעו ברובן בפרק זמן קצר ובנסיבות זו לזו. בטרם יבוא תוכנו של כתב האישום, ראוי לבאר כבר עתה את הנסיבות במסגרת הגיעו הצדדים להסדר דיןוני (לא הסכמת באשר לעונש). בפתח ישיבת ההוכחות התקיים דיון בטענה מקדמית שהעלתה ההגנה, זאת לאחר שהתברר כי המואשימה טרם הצטידה בחווית דעת מומחה. בטרם הכרעה בבקשתו ביקש הצדדים לקיים שיח קצר מחוץ לפרוטוקול. לאחריו נערכה לבקשתם הפסקה בדיון, ובהמשך לכרז הוצאות הסדר.

כתב האישום

1. בראע: הנאשם הוא תושב הארץ ללא היתר כניסה או שהייה בישראל. לנאשם ולג'ואד בלעום (להלן: בלעום) היכרות מוקדמת. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עמדו השניים בקשר טלפוני ונפגשו ל晤ת הסעות של הנאשם ע"י בלעום לטור שטח מדינת ישראל ובחרה, על מנת לאפשר לנאשם לבצע עבירות גניבה והתרפות לבתיהם.

אישור מס' 1: ביום 3.10.21 לפנות בוקר התפרץ אחר לבתו של המתלון ונטל משם מפתחות לבית ולרכבו ורכוש נוסף. בהמשך פגש האח בנאשם, והנאשם נסע מהבית במכוניתו של המתלון. בגין אישום זה הורשע הנאשם

עמוד 1

בעבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); סיווע לגניבת רכב, לפי סעיפים 313ב ו-31 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום מס' 2: בלעומם הסיע את הנאשם פגמים לתוכ שטח מדינת ישראל, ביום 14.10.21 וביום 20.10.20.
בגין אישום זה הורשע הנאשם בשתי עבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

אישום מס' 3: בהמשך לティום מוקדם הסיע בלעומם את הנאשם מהאזור לאבן יהודה. ביום 19.10.21 לפנות בוקר סייע הנאשם לאחר להיכנס לביתו של המתلون, כך שה הנאשם שמר מחוץ לבית בעוד נכנס פנימה ונטל מן הבית תיק, טלפון ושעון חכם, והשניים עזבו את המקום כשרכוש הגנוב בכליהם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; סיווע לכניסה לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(א) ו-31 לחוק העונשין.

אישום מס' 4: ביום 19.10.21 לפנות בוקר פרץ הנאשם לבית המתلون ונטל מהבית מחשב נייד ומצלמת.
בגין אישום זה הורשע בעבירות התפרצויות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

אישום מס' 5: ביום 19.10.21 לפנות בוקר התפרץ הנאשם לבית המתلون דרך חלון חדר השינה של בן המתلون, ונטל מחשב נייד וצרור מפתחות לבית ולרכב. המתلون התעורר כתוצאה מהרעש והבחן בצללית אדם מחוץ לחדר השינה, ובהמשך לכך הבין בנאים בעודו ישב על אדן החלון. המתلون ניסה לתפוס את הנאשם, אך הלה הצליח להימלט מהבית דרך קרע שיצר בראש החלון. מיד לאחר מכן יצר הנאשם קשר עם בלעומם שאסף אותו מהמקום בחזרה לאזור. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות התפרצויות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; היזק לרכוש במידה, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום מס' 7: בהמשך לティום מוקדם הסיע בלעומם את הנאשם מהאזור לקדימה. ביום 8.11.21 לפנות בוקר נכנס הנאשם לבית המתлонנים דרך חלון פתוח בסלון הבית, ונטל מהמקום מפתחות לבית ולרכב, תיק ובו ארנק, כרטיסי אשראי, רישיון נהיגה, כסף מזומן בסך 1,000 ₪ ותווי שי בשווי 700 ₪. בהמשך לכך סיכם הנאשם עם בלעומם כי הלה יאסוף אותו. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות כניסה או ישיבה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; כניסה לבית מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין.

טייעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה עמדה על כך שמדובר בתושב האזור שנכנס פעם אחר פעם לשטח המדינה, לא על מנת לשבור שבר באופן לגיטימי תחת היתרי כניסה ועובדיה, כי אם באופן בלתי חוקי במטרה להפיק רווח קל תוך פגיעה ממשית ברכוש הציבור ובביטחונו. החבירה לאזורה ישראלי שסייע בידו להיכנס ולצאת את תחומי המדינה מלמדת על

תכנון מוקדם. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים. לזכותו של הנאשם - הרכוש שנגנבו באישומים 4-5 הושב לבULO. זה המקום לציין כי לטענת ב"כ הנאשם גם הרכוש שנגנבו באישום 7 הושב. המאשימה לא כפירה בכך. ב"כ המאשימה ביקשה ליתן משקל לפגיעה לא רק ברכוש של הקורבנות, כי אם בעיקר בפגיעה בביטחונם האישי ופרטיהם, כשהנאשם הסתווב בין חדרי ביתם בעודם נמים את שנותם. כן עמדה על הסיכון למפגש אלים בין הנאשם לבין דייריו הבית. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט להתעלם מהקשרים הראיתיים שנתנו לו עבור להציג ההסדר, בשלטעنته קשיים אלו שוקללו ע"י הצדדים בדרך של תיקון כתוב האישום לקולה. היא הפנתה לפסקה להמחשת הענישה הנוגגת וביקשה לקבוע את מתחמי העונש בהתאם: אישום ראשון - 18-8 חודשים מאסר, אישום שני - 7 חודשים מאסר, אישום שלישי - 10-20 חודשים מאסר, אישום רביעי - 14-26 חודשים מאסר, אישום חמישי - 15-30 חודשים מאסר, אישום שביעי - 12-24 חודשים מאסר.

אשר לגזרת העונש בתחום המתחם, ב"כ המאשימה הפנטה לעברו הפלילי המכובד של הנאשם (עת/1) ולשני מאסרים על-תנאי בני 10 חודשים ו-6 חודשים שהוטלו עליו בהרשעתו الأخيرة (עת/2). לדבריה, מדובר אמן במאי שהנתנק לתקופה ממושכת מהעולם היהודי (הרשעתו الأخيرة מיום 2018 ועד שלפניה מיום 2000), אך בהינתן הדמיון בין הרשותו בעבר לאלו עתה, יש לתת להן משקל משמעותי. הנאשם בן 47, והספק לרצוחות כ-23 שנים לאחרורי סוג ובריח, כמעט מחצית מהחיים. ב"כ המאשימה ביקשה לתת משקל לשיקולי הגמול, הרתעת היחיד והרבם, ולאחר את הרחיקת הנאשם מהחברה לתקופה ממושכת, על מנת להגן על הציבור מפני פגיעה הרעה. סופו של טיעון ביקשה לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יחת מ-6 שנות מאסר מיום מעצרו (8.11.21), להפעיל את המאסרים על-תנאי בחופף זה זהה ובמצטבר לעונש המאסר, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש יחיד, אשר כולל בחובו את כל האישומים בהם הורשע הנאשם. לטענתו, בהינתן המאפיינים הדומים של הערים וسمיכות הזמן, כמו גם החלטתה של המאשימה להגיש כתב אישום אחד, אין מקום לפיצול מלאכותי של המתחם. הוא ביקש להתייחס בדקדקנות לנטיותיו של כל אחד מהארועים, ולהימנע מ"תמחור" גלובלי של הערים. אשר לאיישום הראשון - מעשיו של הנאשם בסיוו' לעבריין העיקרי בכך שישב ליד הנהג ברכב הגנוב. הוא לא היה זה שגנב את המפתחות, לא התפרץ, לא נהג ברכב, ולא ביצע פועל אקטיבית כלשהי פרט לנוכחותו במקום. המתחם מתחיל לשיטתו במאסר על-תנאי. אישום שני - כניסה לישראל ללא אינדייקיה לכונות פליליות. אישום שלישי - הסיוו' לכינסה לבית המטלון התמזה בשמריה מחוץ לבית. הרכוש הגנוב לא הגיע לחזקתו של הנאשם. אישום רביעי - התפרצויות פשוטה דרך דלת הבית, ללא גרימת נזק. הרכוש הושב לבULO. לא ניתן להשוו את מתחם העונש לאירועי גניבה מורכבים ומתחכמים. הנאשם אף לא ננהה מהרכוש הגנוב שהוא הושב לבULO. אותן הטענות רלוונטיות גם לאישומים החמישי והשביעי. ב"כ הנאשם הציג פסק דין להמחשת הענישה הנוגגת, וביקש לקבוע מתחם עונשה שלא עולה על 20-40 חודשים מאסר.

בקביעת העונש בתחום המתחם ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל נכבד להתנהלותה של המאשימה ולתקלה שנפלה מלפני, ככלא הוציאה בחוות דעת מהנדס עובר לדינוי ההוכחות. לטענתו, הנאשם זכאי להקלת משמעותית מאוד בעונשו בשל החיסכון הרבה בזמן שיפוטי ובכספי ציבור. עסוקין בחוות דעת מהותית להליך, צו שעולה למאשימה ממן רב, ובמה שכך מחייבת הקדשת דינם ארוכים של חקירות ראשיות ונגידות, הן של המומחה והן של חלק מיudi התביעה האחרים.

עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בפרק הזמן הממושך בו נמנע הנאשם מביצוע עבירות, מכך שמדובר בבעל משפחה, אב לארבעה ילדים, קטנים, שהגדול בהם בן שמונה, המפרנס העיקרי בבית ללא מקורות תמייה חיצוניים. הנאשם אדם פשוט שגדל בסביבה סוציאקונומית נמוכה, לא זכה להגנת שירוטי הרווחה, לא קיבל הזדמנויות טיפולית, נתונים אלו רלוונטיים הן למרכיב המאסר בפועל, אותו צפי הנאשם לרשותו במלואו ללא הקלות בדמות יציאה לחופשoten, התייחדות או קנטינה, והן למרכיב הকנס, אותו ביקש ב"כ הנאשם לגוזר במתינות, ולאחר מכן תשלום לאחר סיום ריצוי המאסר. סופו של דבר ביקש לגוזר את עונשו של הנאשם בתחרית מתחם הענישה ולחלוון בשליש התחתון, ולהפיע את עונשי המאסר על-תנאי בחיפוי מלאה.

ה הנאשם ביקש סיליחה מבית המשפט ומונגעי העבירה. לדבריו, מעולם לא נקט אלימות כלפי איש. הוא נכנס לישראל ונגב "בשביל אוכל, רק בשביל אוכל. כולה לפטופ מה שלקחתי, טלפון, שעון, לא באתי להיות עשיר. הרכב לא קיבלתי ממנו שקל".

דין

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

4. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין ול"מבחן הקשר הבדיקה" שנקבע בע"פ 4910/13 אحمد בני ג'aber ב' מדינת ישראל (29.10.2014), יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק מסוכת עברינית אחת, שאז יקבע מתחם ענישה אחד הכלול בחובו את מלאו האירועים בגינם הורשע, שהוא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי עונשה נפרדים. לאחר שבדקתי את טענות הצדדים מצאתי לאמץ את עמדת המאשימה לפיה חרף מסגרת הזמן המצומצמת, עסקין באירועים שונים ובנסיבות נפרדים, באופן שאינו מצדיק קביעת מתחם משותף, ולפיכך החלטתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום.

מדיניות הענישה בעבירות התפרצויות למקום מגוריים

5. בחינת הענישה הנוגעת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצויות לא מתחכמת לבית מגוריים נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשים, ובברף העליון 24 חודשים מאסר, בהתאם בנסיבות האירוע. ראו להלן:

על"ג (מחוזי מרכז-לוד) 9393-10-21 מוחמד טבאהי נ' מדינת ישראל 2.1.22, טרם פורסם). לאחר שהתקיים דיון בערעור על עונש בן 40 חודשים מאסר בתוספת הפעלת 8 חודשים מאסר על-תנאי במצטבר (נקבעו מתחמים נפרדים לכל אחת מהערים - 3 עבירות התפרצויות מתחם 24-12 חודשים מאסר כל אחת, ניסיון התפרצויות מתחם 8-24 חודשים מאסר), פיצויים בסך 11,000 ₪ לנפגעי העבירה וכנס בסך 4,000 ₪ - חזר בו המערער ממრבית הערעו, אשר נדחה בהתאם. בית המשפט המ徇די מצא להטעurb ולהקל ברכיב המאסר חלוף קנס.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצויות בבית מגורים, גנבה והיזק לרכוש בمزיד. נקבע מתחם עינויה בין 9 חודשים מאסר (או קצת למטה לכך) לבון 24 חודשים.

ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירה כניסה והຕפרצויות בבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם עינויה בין 8-24 חודשים מאסר.

ת"פ (שלום רملה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16). הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעל ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם עינויה בין 10-24 חודשים מאסר.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13). הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של התפרצויות למקום מגורים בכוונה לבצע גנבה. נקבע מתחם עינויה בין 9-24 חודשים מאסר.

ת"פ (שלום רملה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13). הנאשם פעל בצוותא עם אחר שהתרפרץ לביתה של המתלוונת וונב משם פרט רכוש שונים. המתלוונת שבה לביתה ונטקלה בפוץ. בשלב זה נמלט הפוץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם עינויה בין 12-24 חודשים מאסר.

ת"פ (שלום באר שבע) 50969-06-12 מדינת ישראל נ' מMISSTELוב (19.12.12). הנאים הורשו ביצוע עבירה של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה. נקבע מתחם עינויה בין 6-24 חודשים מאסר.

קביעת המתחמים

6. הנאשם לא הורשע באמון בקשרו לפשע, אך ריבוי האירועים בשילוב התיאום עם בלעום - תושב המדינה שסייע לנאים לעשות את הדבר מהאזור לזרות העבירה בישראל ובחזירה, מלמד על עבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם. אמנם, אין מדובר בעבירותות מתוחכמת, אך רצף האירועים שבוצעו בתוך פרק זמן קצר, שלושה חודשים (אישומים 3-5) בהפרש זמני קצר זה מזה באותו היום, מלמד כי מדובר לכואורה למי שבחר להתפרנס על חשבונם של אחרים, מבלי שמורא החוק חל עליו. לקחת בחשבון את הערכוש הגנוב נתפס, ובצד זאת נתתי דעתך לכיניסטו של הנאשם לבטים בשעות הבוקר המוקדמות, בזמן שדיירי הבית נכחו במקום, תוך סיכון להתרחשות אירועים אלימים. אני קובע מתחם בין 12-24 חודשים מאסר לכל אחת משתי עבירות התפרצויות (אישומים 4, 5) ועבירת הכניסה לבית מגורים (אישום 7). לעבירת הסיום לכניסה לבית מגורים (אישום 3) אני קובע מתחם עינויה בין 8-18 חודשים מאסר. לעבירת הסיום לגנבת רכב (אישום 1) נקבע מתחם עינויה בין 6-18 חודשים מאסר. אשר לשתי עבירות השב"ח (אישום 2), מצאתי לאמץ את מתחם העונש לו עתירה המאשימה, בין 2-7 חודשים מאסר, זאת בהינתן שמדובר למי שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירות, כעולה מהאמור בחלק הכללי לכתב האישום. עיינתי בפסק דין שהציגו הצדדים, ולא ראיתי לשנות מהתוצאה.

7. לחומרה: עברו הפלילי של הנאשם מכך. מדובר למי שנדון לשנות מאסר רבות מאוד אחורי סORG וברית, מרביתן בגין עבירות רכוש. הנאשם נषפט לאחרונה בשנת 2018, תלוים כנגדו שני מאסרים על-תנאי חבי הפעלה, אך מתברר (שוב) כי לא היה באלו כדי להניאו מלhmaשייך בדרכו הרעה. אמנם, הנאשם ביצע הפגיעה ממושכת בפעולותיו הפליליות (מאז הרשותו משנת 2000 ושהרورو ממאסר, ועד ביצוע העבירות מושא הרשותו משנת 2018), אך העבירות عليهן הוא נותן עתה את הדין, בשילוב הרשותו الأخيرة, מלמדות כי ההחלטה לא נתנה אותהיה. הנאשם שב לפעולות במלוא המרצ.

לקולה: המאשימה צודקת בטענה כי כתוב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם משקלל בחובו את הקשיים הראייטיים, ומכאן שאון באלו כדי להביא לשינוי במתחם, או לחירגה ממנו לקולה (רע"פ 22/1807 פלוני ב' מדינת ישראל (16.3.22)). מנגד, התנהלותה הדיונית הרשלנית של המאשימה מצדיקה התחשבות משמעותית של בית המשפט בגין והקלה בעונש בטעון המתחם. נזכיר - הצדדים הגיעו להסדר טיעון בפתח ישיבת הוהוכחות, זאת בהמשך למחדל המאשימה אשר התייצהה לדין מבלי שאחזה בידה חוות דעת מומחה לה נדרשה להוכחת האשמה. מכאן, גם אם בית המשפט היה מורה על קיום דינוי ההוהוכחות מבלי לדוחותם,ברי כי לא ניתן היה להשלים את שמיית פרשת התביעה כמתוכנן, המשפט עתיד היה להתרשם, וקיים יסוד לא מבוטל להניח כי הינו נדרשים לזמן של חלק מעדי המאשימה לחקירה נגדית חוזרת לאחר המצאת חוות הדעת. לפיקד מקובלות עלי טענת ב"כ הנאשם, כי הוודאות של הנאשם הביאה לחיסכון רב בזמן שיפוטו יקר ערך, בפרט לאור כמות העדים המתוכננים (49). בהקשר זה אזכיר כי המאשימה לא חילקה על החיסכון המשמעותי בזמן ציבורו (פר' עמ' 23 ש' 1-2). בהתאם ראוי לזכור לזכותו של הנאשם את נטילת האחריות, הבעת חרטה ונתוינו האישים כפי שהובאו מפי בא כוחו. כן לחייב את תקופת המעצר הממושכת (כשמונה חודשים), בתנאים קשים יותר מאשר.

8. באיזון הרاوي מקובלות עלי עדות ב"כ הנאשם בדבר המשקל המוגבר שיש ליתן בהליך דין להתנהלותה הדיונית של המאשימה, ולקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחthon של המתחם. מנגד, אין בידי לקבל את עתרתו באשר לאופן הפעלת המאסרים המותניים. מילא הלהקה המאשימה כברת דרך ממשמעותית לקרויה הנאשם עת ביקשה להפעיל את המאסרים על-תנאי בחופף זה לזה, חurf ריבוי העבירות השונות שכמעט בכל אחת מהן היה כדי להפעילם. נזכיר כי הכלל בדבר הפעלת מאסרים מותניים בחופף זה לזה שאלנו גזרו בגזר דין אחד, רלוונטי כאשר מדובר באישום יחיד המפעיל את אותם המאסרים. מנגד, כshedobor באישומים שונים המפעילים את התנאים, הרי שבריגל יש להפעילם במקרה זה זה, ובמצטבר לעונש שייגזר על הנאשם.

9. אשר לרכיבים הכספיים: שקלתי לקולה את העובדה שמרבית הרכוש הושב לבועליו (לא בזכות התנהגותו הטובה של הנאשם), אך לא ניתן להתעלם מהפגיעה בפרטיהם, בביטוחיהם, ובתחושים המוגנות של נגעי העבירה בטעון פנימה, באופן המצדיק חיובו של הנאשם בתשלום פיצויים. זאת ועוד, בעבירות שככל מטרתן השאת רוח לעברין על חשבון קורבן העבירה, לא ניתן להلوم את גזרת הדין ללא השתת קנס שיפגע בכיסו של הנאשם, גם אם מצבו הכלכלי קשה.

.10.

אחר כל אלה החלטתי לגזר את עונשו של הנאשם כדלקמן:

.א. 42 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנים (10 חודשים ו-6 חודשים, ניתן בת"פ 18-3-18 49955-03-18 מיום 29.10.18). המאסר המותנים יופעל בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם 52 חודשים מאסר בפועל, אשר ימננו מיום מעצרו - 8.11.21.

.ב. 12 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתחום שלוש שנים עבירה רכוש מסווג פשוט.

6 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתחום שלוש שנים עבירה רכוש מסווג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

.ג. פיצויים בסך 1,000 ל"כ אחד מנפגעי העבירה באישומים 1 ו-3, ופיצויים בסך 2,000 ל"כ אחד מנפגעי העבירה באישומים 4, 5 ו-7.סה"כ ישולם הנאשם לנפגעים פיצויים בסך 8,000 ל"כ, ב-8 תשלומים חדשים ורצופים, החל ביום 10.9.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועד, תעמוד יתרת הפיצויים לפירען מיד. ב"כ המשימה תמסור בנסיבות את פרטי נפגעי העבירה.

.ד. קנס בסך 4,000 ל"כ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חדשים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירען מיד.

.ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף מראש לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מיום

נתן היום, כ' تموز תשפ"ב, 19 יולי 2022, במעמד הצדדים.